

en stor Del den lille Indrømmelse af kvindelig Stemmeret, som her var gjort. Samtidig opdagede man ingen samfundsopløsende eller demoraliserende Virkninger af den. Tvertimod havde Kvinders-Deltagelse en bestemt Tendens til at „hæve Tonen“ inden for hele dette Omraade og lægge mere Alvor og Energi i Arbejdet.

I 1882 revideredes Brændevinslovgivningen, og der vedtoges en Lov, efter hvilken samtlige voksne Mennesker — Kvinder som Mænd — inden for hvert Distrikt vælger et „Brændevinsraad“, som har Magt til enten helt at forbyde Salg af Spirituosa inden for Distriktet eller afgøre, hvor og af hvem berusende Drikke hvert Aar skal kunne sælges.

Her fik saaledes Kvinderne en betydelig Udvidelse af deres Magt. Man frygtede nu stærkt, at Resultatet vilde blive et fanatisk Felttog mod alt Salg af Spirituosa med de sørgelige Følger, som al Overdrivelse og Fanatisme fører med sig. Men Frygten viste sig i det store og hele ugrundet. Kvinderne viste sig ikke mere fanatiske end Mændene, og de har gennemgaaende støttet en fornuftig, moderat, men streng Gennemførelse af Principet om vel kontrolleret, indskrænket Salg af Spirituosa.

Dette var en betydelig Sejr for Kvindernes Sag, idet et af de bedste Vaaben imod den dermed sloges Modstanderne af Hænderne.

Det næste Skridt var at give Kvinderne fuld kommunal Stemmeret paa samme Betingelse som Mænd — en vis Skatteerlæggelse. Saa udmærket havde de to tidligere Reformers virket, at denne nye Lov og Indrømmelse vedtoges næsten uden Modstand. Der var intet at anføre mod den. Kvindernes kloge Brug af deres Rettigheder paa Skolevæsenets og Brændevinslovgivningens Omraade havde tilintetgjort Modstandernes theoretiske Argumenter.

Ogsaa den nye Lov virkede udmærket. Der har vist sig en meget iøjnefaldende Forbedring baade iblandt Gennemsnittet af de valgte Funktionærer og i det hele kommunale Liv, saa vel som i selve Valghandlingen. Det kommunale Liv er blevet hæderligere, alvorligere, sundere.

Da under disse Omstændigheder Forslaget fremkom om at give Kvinder fuld Stemmeret ogsaa ved nationale Valg („almindelig Stemmeret“), var det paa Forhaand givet, at Forslaget vilde blive Lov. Kvinderne havde selv sørget for at bortrydde alle Modgrunde ved at vise, at de baade interesserede sig for det offentlige Liv lige saa meget som Mænd, at de havde Evne til at udføre dets Pligter mindst lige saa godt, som Mænd hidtil har udført dem alene, og at deres Deltagelse deri overalt havde medført bestemte gode Resultater for Samfundet. Naar Kendsgerningerne tropper op med slige Vidnesbyrd for hver Mands Øjne, hvad skal da en Modstander gribe til, om han er aldrig saa lærd „Sociolog“, „erfaren Politiker“ eller glimrende Taler.